

SKAŁA

Niedziela Zesłania Ducha Świętego

20 maja 2018

19 (385)

TYGODNIK DOSTĘPNY NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

OTO SŁOWO PANA

„Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiąticy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu (...) I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.” (Dz 2, 1. 4).

Dzień Pięćdziesiąticy – 50 dni od cudu Zmartwychwstania Pana Jezusa, zstępuje na Apostołów zebranych wraz z Maryją w Wieczerniku zapowiadany przez Jezusa Duch Pocieszyciel, Duch Święty, Paraklet... Nasz patron – święty Łukasz bardzo dokładnie opisuje tę sytuację: *Nagle spadł z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden...* (Dz 2, 2 – 3). Jaką mocą zostali napełnieni, że nagle ci – dotychczas zatrwożeni i zamknięci z obawy przed Żydami (J 20, 19), teraz wychodzą na ulice Jerozolimy i zaczynają w różnych, dotąd nieznanych, językach głosić Dobrą Nowinę o Jezusie Zmartwychwstałym. Znamy treść katechez głoszonych przez Apostołów. Były to mocne i twarde, bezkompromisowe słowa prawdy, w których Piotr wyrzucił Żydom zamordowanie Jezusa... Tego dnia przyłączyło się do uczniów Pańskich około trzech tysięcy dusz. (Zob. Dz 2, 14 – 41).

Dzień Pięćdziesiąticy jest również dzisiaj dla nas. To my, podobnie jak Apostołowie, trwamy jednomyślnie na modlitwie wraz

z Maryją w naszym parafialnym wieczerniku, czuwamy i prosimy o Ducha Świętego dla całej naszej wspólnoty, dla naszych rodzin i dla każdego z osobna. Chcemy doświadczyć Jego mocy, łaski, obecności i miłości, których tak bardzo potrzebujemy. *Pragniemy, aby Duch Święty, którego otrzymamy, umocnił nas do mężnego wyznawania wiary i do postępowania według jej zasad.* (z liturgii sakramentu bierzmowania). Odważnie podejmijmy decyzję dawania świadectwa o Jego działaniu w naszym codziennym życiu, w sakramentach świętych, które są darem Bożej miłości. To przez sakramenty Kościoła Duch Święty jest nam najbliższy i najskuteczniej działający. To mocą Ducha Świętego chleb staje się Ciałem, a wino Krwią Jezusa Chrystusa podczas każdej Eucharystii. To mocą Parakleta Jezus przez pośrednictwo kapłana w sakramencie Pokuty i pojednania uzdrawia ludzkie serca poranione grzechem. Mocą i miłością Ducha Świętego dokonuje się uświęcenie w każdym sprawowanym i przyjmowanym sakramencie.

Dlatego prosimy: *Niech zstąpi Duch Twój... Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię – tę ziemię...* (Ps 104). Niech zstąpi Duch Twój i odnowi naszą Ojczyznę, naszą parafię, nasze rodziny i nasze życie... Amen!!!

ks. Konrad

EWANGELIA NA CO DZIEŃ

20 maja 2018 - Niedziela Zesłania Ducha Świętego
(J 15 26-27; 16,12-15)

SEKWENCJA

Przybądź Duchu Święty,
Zeslij z nieba wzięty
Światła Twego strumień.
Przyjdź, Ojczy ubogich,
Przyjdź, Dawco łask drogich,
Przyjdź, Światłości sumień.
O, najmiłszy zgości,
Słodka serc radości,
Słodkie orzeźwienie.
W pracy Tyś ochłoda,
W skwarze żywą wodą,
W płaczu utulenie.
Światłości najświętsza,
Serc wierzących wnętrza
Poddaj Twej potędze.
Bez Twojego tchnienia,
Cóż jest wśród stworzenia?
Jeno cierń i nędze.
Obmyj co nieświęte,
Oschłym wlej zachętę,
Ulecz serca ranę.
Nagnij, co jest harde,
Rozgrzej serca twarde,
Prowadź zabłąkane.
Daj Twoim wierzącym,
W Tobie ufającym,
Siedmiorakie dary.
Daj zasługę męstwa,
Daj wieniec zwycięstwa,
Daj szczęście bez miary.

21 maja 2018 - poniedziałek
Święto Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła
(J 2, 1-11)

W Kanie Galilejskiej odbywało się wesele i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: „Nie mają już wina”. Jezus Jej odpowiedział: „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Jeszcze nie nadeszła moja godzina”. Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Rzekł do nich Jezus: „Napełnijcie stągwie wodą”. I napełnili je aż po brzegi. Potem do nich powiedział: „Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu”. Ci zaś zanieśli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem, i nie wiedział, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli, przywołał pana młodego i powiedział do niego: „Každy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory”. Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

22 maja 2018 - wtorek

Dzień powszedni

(Mk 9, 30-37)

Jezus i Jego uczniowie przemierzali Galileę, On jednak nie chciał, żeby ktoś o tym wiedział. Pouczał bowiem swoich uczniów i mówił im: „Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Ci Go zabiją, lecz zabity, po trzech dniach zmartwychwstanie”. Oni jednak nie

rozumieli tych słów, a bali się Go pytać. Tak przyszli do Kafarnaum. Gdy był już w domu, zapytał ich: „O czym to rozprawialiście w drodze?” Lecz oni milczeli, w drodze bowiem posprzeczczały się między sobą o to, kto z nich jest największy. On usiadł, przywołał Dwunastu i rzekł do nich: „Jeśli ktoś chce być pierwszym, niech będzie ostatnim ze wszystkich i sługą wszystkich”. Potem wziął dziecko, postawił je przed nimi i objąwszy je ramionami, rzekł do nich: „Kto jedno z tych dzieci przyjmuje w imię moje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał”.

23 maja 2018 - środa

Dzień powszedni

(Mk 9, 38-40)

Apostoł Jan rzekł do Jezusa: „Nauczycielu, widzieliśmy kogoś, kto nie chodzi z nami, jak w Twoje imię wyrzucał złe duchy, i zaczęliśmy mu zabraniać, bo nie chodzi z nami”. Lecz Jezus odrzekł: „Przestańcie zabraniać mu, bo nikt, kto uczyni cud w imię moje, nie będzie mógł zaraz źle mówić o Mnie. Kto bowiem nie jest przeciwko nam, ten jest z nami”.

24 maja 2018 - czwartek

Święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana

(Mk 14, 22-25)

W pierwszy dzień Przaśników, kiedy ofiarowywano Paschę, Jezus, gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: „Bierzcie, to jest Ciało moje”. Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich: „To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. Zaprawdę, powiadam wam: Odtąd nie będę już pił napoju z owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pic będę go nowy w królestwie Bożym”.

25 maja 2018 - piątek

Dzień powszedni - wspomnienie św. Jana I, papieża i męczennika

(Mk 10, 1-12)

Jezus przyszedł w granice Judei i Zajordania. A tłumy znów ścigały do Niego i znów je nauczał, jak miał w zwyczaju. I przystąpili do Niego faryzeusze, a chcąc Go wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi oddać żonę. Odpowiadając, zapytał ich: „Co wam przykazał Mojżesz?” Oni rzekli: „Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddać”. Wówczas Jezus rzekł do nich: „Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisał wam to przykazanie. Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwojgiem, lecz jednym ciałem. Co więc Bóg złączył, tego niech człowiek nie rozdziela”. W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to. Powiedział im: „Kto odda swoją żonę, a bierze inną, popełnia względem niej cudzołóstwo. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo”.

26 maja 2018 - sobota

Dzień powszedni - wspomnienie obowiązkowe św. Filipa Nereusza, prezbitera

(Mk 10, 13-16)

Przynosili Jezusowi dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego”. I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

DUCH ŚWIĘTY W KOŚCIELE

W niedzielę 20 maja 2018 r. przeżywamy w Kościele uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską, której symbolem jest gołębica. Jest więc Bogiem i stanowi jedno z Ojcem i Synem, czyli Trójcą Świętą. Kościół swoją wiarę w istnienie Ducha Świętego wyraża właśnie poprzez ustanowienie osobnego święta. Obchodzi się je uroczystie i radośnie, gdyż to święto uważa się za dzień narodzin Kościoła. Wtedy bowiem powstała w Jerozolimie pierwsza zorganizowana gmina chrześcijańska.

Pismo Święte potwierdza prawdę o Duchu Świętym w bardzo wielu miejscach. Wzmianki na temat Trzeciej Osoby Boskiej można znaleźć już w Starym Testamencie. Przykładowo, w Księdze Joela Bóg mówi: „I zesłę Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze prorokować będą ...” (Jl 3, 1-2). Jednak spełnienie tej obietnicy stało się możliwe dopiero po tym, jak Jezus przez swoją ofiarę pokonał wszelki grzech i dokonał naszego odkupienia. Sam Jezus zapowiedział, że kiedy odejdzie, nie zostawi nas samych, lecz spełni Obietnicę Ojca, czyli zesłanie Ducha Świętego. Uczynił to w następujących słowach: „Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze – Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może” (J 14,16). Jezus wyjaśnił nam również, że jego odejście do Ojca było potrzebne i pożyteczne dla nas,

mówiąc: „Jednakże mówię Wam prawdę. Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošlę go do Was”. Wskazał również rolę, jaką będzie pełnił Duch Święty w następujących słowach: „A Pocieszyciel, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem” (J 14,20). Według słów samego Jezusa, Duch Święty ma być dla nas Pocieszycielem, Nauczycielem i ma nam przypominać naukę Jezusa po jego wniebowstąpieniu. I co ważne, ma być z nami na zawsze.

Duch Święty jest osobą, która ma wolną wolę, intelekt i zdolność do relacji z innymi osobami. Obecności Ducha Świętego doświadczali Apostołowie. Dzieje Apostolskie opisują relacje pomiędzy Duchem Świętym a uczniami. Z opisów tych wynika, że to Duch Święty ich prowadzi, wspiera, udziela im pomocy i swoich darów, jak sam chce. Świadczą o tym przykładowo następujące fragmenty tej księgi: „Podejdz i przyłącz się do tego wozu – powiedział Duch do Filipa” (Dz 8,29), „...przynaglany przez Ducha Świętego udają się do Jerozolimy ... tam czekają mnie więzy i utrapienia, o czym zapewnia mnie Duch Święty (Dz 20, 22-23).

Duch Święty był obecny od początku Kościoła i jest obecny również w dzisiejszych czasach. We wszystkich swoich modlitwach Kościół wymienia i wzywa Ducha Świętego, obok Ojca i Syna. W trakcie ważniejszych uroczystości

przyzywa się Jego obecności, śpiewając hymn „O, Stworzycielu, Duchu przyjdź”. W tekstach Mszy świętej Jego imię powtarza się kilkanaście razy, a w kościołach umieszczane są Jego symbole. Duch Święty jest obecny również w znaku krzyża, który czyni każda osoba wierząca, gdyż wymienia się w nim wszystkie trzy Osoby Boskie.

Pismo Święte w wielu miejscach pokazuje również inne role Ducha Świętego i jego znaczenie dla człowieka. Mianowicie, Duch Święty zmienia serce człowieka i czyni nas dziećmi Bożymi (Dz 8, 14-16), daje zrozumienie Słowa Bożego (1 Kor 2, 12-14), czy też pomaga być świadkiem Boga wśród ludzi (Dz 1, 8). Duch Święty prowadzi także do poznania prawdy i przekonuje o grzechu, sprawiedliwości i sądzie. Św. Jan Ewangelista dał temu wyraz w następujących słowach: „On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie. O grzechu – bo nie wierzą we Mnie, o sprawiedliwości zaś – bo idę do Ojca i już mnie nie ujrzą, wreszcie o sądzie – bo władca tego świata został osądzony (J. 16, 8-11).

Duch Święty wspiera nas, wstawia się za nami i modli się w nas, gdy sami nie umiemy. Wskazuje na to św. Paweł, pisząc w Liście do Rzymian: „W ten sam sposób Duch wspiera nas w naszej słabości. Nie wiemy bowiem, o co i w jaki sposób mamy się modlić, dlatego sam Duch wstawia się za nami przez niewyobrażalne błagania. Bo ten, który doskonale zna wnętrze człowieka, wie, jakie jest pragnienie Ducha (Rz 8, 26-27). Z kolei w Liście do Galatów św. Paweł opisuje, jakie są owoce Ducha, pisząc: „Owoce zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. (Ga 5, 19-23). Jest to ważna wskazówka, jakie postawy powinniśmy przyjmować w naszym życiu, aby być dowodem obecności Ducha Świętego.

Roman Łukasik

SAKRAMENT BIERZMOWANIA – WCZORAJ I DZIŚ

sakramentów znane dzisiaj zawdzięczamy papieżowi Piusowi X, który przeniósł I Komunię świętą na czas, kiedy dziecko zaczyna używać rozumu, czyli 7-9 lat. Pozostawienie bierzmowania w wieku późniejszym można motywować tym, że formacja chrześcijańska nie kończy się wraz z przystąpieniem po raz pierwszy do Eucharystii, lecz jest kontynuowana wraz z ogólną edukacją szkolną. Traktujemy wówczas bierzmowanie jako pewnego rodzaju obrzęd inicjacyjny, co nie do końca jest właściwe. Po pierwsze, skoro rozwój duchowy nie kończy się w trzeciej klasie, to tym bardziej w siódmej czy ósmej. Po drugie, sakrament mimo wszystko działa na płaszczyźnie głównie duchowej.

Młodzież i dorośli, przygotowujący się do sakramentu bierzmowania, pragną pogłębić swoją więź z Bogiem i Kościołem. Dokonuje się to wraz z otrzymaniem darów Ducha Świętego, którymi są dar mądrości, rozumu, umiejętności, rady, męstwa, pobożności i bojaźni Bożej. Liturgia sakramentu bierzmowania określa cel przyjęcia Ducha Świętego. Kandydaci prosząc biskupa o sakrament wyrażają swoje głębokie pragnienie, aby: „Duch Święty, którego otrzymamy umocnił nas do mężnego wyznawania wiary i do postępowania według jej zasad.” Kościołowi i światu w obecnych czasach potrzeba autentycznych świadków wiary, żyjących zgodnie z zasadami określonymi przez Jezusa. Moc Ducha Świętego umożliwia dawanie świadectwa codziennym życiem.

Podczas przeżywanego uroczystości Zesłania Ducha Świętego pomyślimy, jak współpracujemy z łaskami tego sakramentu i z darami Bożego Ducha. Niech nasza parafialna świątynia stanie się ponownie wieczernikiem, do którego na zgromadzoną w nim wspólnotę zstąpi z wielką mocą Duch Pocieszyciel, zapowiadany i obiecany przez Jezusa Paraklet.

Janusz Matkowski

Bywa dzisiaj nazywany sakramentem dojrzałości chrześcijańskiej, gdyż kojarzony jest z bardziej świadomym niż w przypadku chrztu i komunii świętej, wejściem w prawdy wiary. Jakie jest znaczenie bierzmowania i jakie miejsce może ono zajmować na mapie chrześcijańskiego wzrostu?

Sakrament ten jest przyjęciem darów Ducha Świętego. Biblijne opisy, które wskazują na pochodzenie bierzmowania, to fragmenty Dziejów Apostolskich. Przytoczmy dwa: „Kiedy Apostołowie w Jerozolimie dowiedzieli się, że Samaria przyjęła Słowo Boże, wysłali do niej Piotra i Jana, którzy przyszedli i modlili się za nich, aby mogli otrzymać Ducha Świętego. Bo na żadnego z nich jeszcze nie zstąpił. Byli jedynie ochrzczeni w imię Pana Jezusa. Wtedy więc wkładali [Apostołowie] na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego.” (Dz 8, 14-17) „Gdy to usłyszeli, przyjęli chrzest w imię Pana Jezusa. A kiedy Paweł włożył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na nich. Mówili też językami i prorokowali.” (Dz 19, 5-6)

Nałożenie rąk było zatem działaniem odrębnym niż chrzest. Początkowo jednak były to czynności połączone; św. Cyprian określał je terminem „podwójnego sakramentu”. W kościołach wschodnich do dzisiaj zaraz po chrzcie udziela się

bierzmowania. Rozdzielenie sakramentów było znane jednak już dość wcześnie w historii chrześcijaństwa. Wynikało to z rosnącej liczby wiernych. Coraz częściej brakowało biskupa, który mógł namaścić nawróconych ludzi. Dlatego dopiero podczas najbliższej wizyty biskupa w danej miejscowości, nowo ochrzczeni przyjmowali sakrament bierzmowania. W obrządku rzymskim nie zapomniano jednak „podwójnego sakramentu”. W Stanach Zjednoczonych istnieje już ponad dziesięć diecezji, w których dzieci otrzymują jednocześnie bierzmowanie i Pierwszą Komunię świętą, przywracając w ten sposób pierwotną kolejność sakramentów. Od XVI wieku podobna praktyka była popularna – chrzest niemowląt, bierzmowanie i Eucharystia w wieku późniejszym (ok. 14 lat). Chciano, aby te sakramenty były przyjmowane już przez osoby świadome swojej wiary, rozumiejące ją. Widać tutaj próby pogodzenia jak najwcześniejszego wylania łask płynących z sakramentów (chcielibyśmy przecież, aby Duch Święty działał w naszych dzieciach), a zarazem chcemy, aby osoba wierząca mogła z tych łask korzystać. Jeśli z nałożeniem rąk związany jest, według Pisma Świętego, dar języków i prorocтва, to trudno oczekiwać, by demonstrowało te dary dziecko w ogóle nieumiejące mówić.

Kolejność i wiek przystępowania do

NAUCZANIE KOŚCIOŁA O ŻYCIU SPOŁECZNYM

SPOŁECZNA TROSKA KOŚCIOŁA. CZĘŚĆ XII

MACIEJ BIAŁECKI, maciej@biallecki.net.pl

Dokładnie po roku (pierwsza część cyklu ukazała się w „Skale” z 28 maja 2017 nr 19) doszliśmy do podsumowania rozważań nad encykliką św. Jana Pawła II „Sollicitudo rei socialis” - poświęconą przeszkodom, na jakie napotyka rozwój świata, oraz środkom zaradczym wobec nich, wynikającym z katolickiej nauki społecznej.

Podobnie jak zasady i zalecenia katolickiej nauki społecznej oparte są na matce wszystkich zasad: zasadzie godności osoby ludzkiej, źródłem i motywacją działań podjętych jako środki zaradcze musi być „godność osoby ludzkiej, któ-

re i narody ograniczane w rozwoju nie osiągną wolności. „Pragnienie wyzwolenia z wszelkiej formy zniewolenia, w odniesieniu do człowieka i społeczeństwa, jest czymś szlachetnym i wartościowym. Do tego właśnie zmierza rozwój, a raczej wyzwolenie i rozwój, zważywszy wewnętrzne powiązanie istniejące pomiędzy tymi dwiema rzeczywistościami.”

Obojętność wobec tych wyzwania jest grzechem. „Tak jak można grzeszyć egoizmem, żądzą nadmiernego zysku i władzy, tak wobec pilnych potrzeb rzesz ludzkich pogrążonych w niedorozwoju można również uchybić przez

większego jeszcze zniewolenia. Rozwój, który nie obejmuje wymiarów kulturowych, transcendentnych i religijnych człowieka i społeczeństwa, im bardziej nie uznaje istnienia takich wymiarów i nie dostrzega w nich własnych celów i priorytetów, tym mniejszy ma wkład w prawdziwe wyzwolenie. Istota ludzka jest całkowicie wolna tylko wówczas, gdy jest sobą w pełni swoich praw i obowiązków; to samo trzeba powiedzieć o całym społeczeństwie.”

Warto przypomnieć - zwłaszcza dziś - że Jan Paweł II swoją encyklikę zakończył apelem „do wszystkich, mężczyzn i kobiet bez wyjątku”, ale w szczególny sposób do nas, chrześcijan, i „do tych, którzy, podzielają z nami dziedzictwo Abrahama, naszego ojca w wierze, i tradycję Starego Testamentu, czyli do Żydów; do tych, którzy jak my wierzą w Boga sprawiedliwego i miłosiernego, czyli do Muzułmanów, a także do wszystkich wyznawców wielkich religii świata.” Ojciec Święty apelował, byśmy „w przekonaniu o powadze obecnej chwili i o osobistej odpowiedzialności każdego - poprzez osobisty i rodzinny styl życia, poprzez sposób korzystania z dóbr, poprzez obywatelskie uczest-

„Wszystko, co może i powinno być urzeczywistniane poprzez solidarny wysiłek wszystkich i dzięki łasce Bożej, aby życie ludzkie uczynić «bardziej ludzkim», nawet jeśli niedoskonałe i tymczasowe, nie przepadnie ani nie będzie daremne.”

rej obrona i rozwój zostały nam powierzone przez Stwórcę i której dłużnikami w sposób ścisły i odpowiedzialny są mężczyźni i kobiety w każdym układzie dziejowym. Obraz dzisiejszego świata, z czego wielu ludzi mniej lub bardziej jasno zdaje sobie sprawę, nie wydaje się odpowiadać tej godności. Każdy jest wezwany do zajęcia własnego miejsca w tej pokojowej kampanii, do rozegrania jej środkami pokojowymi, aby osiągnąć rozwój w pokoju, aby ocalić przyrodę i świat nas otaczający” - naucza Jan Paweł II (wszystkie cytaty z „Sollicitudo rei socialis”).

Bogaci w obietnicę nadejścia Królestwa Bożego, nie możemy naszej aktywności ograniczać do czekania na Nie. „Oczekiwanie nigdy nie może być dla człowieka usprawiedliwieniem postawy obojętności wobec konkretnej sytuacji osobistych, życia społecznego, narodowego i międzynarodowego, które - zwłaszcza dzisiaj - wzajemnie się warunkują.”

Celem naszych działań powinno być przybliżanie się do „wolności, ku której wyswobodził nas Chrystus”, gdyż to ona „pobudza do stania się sługami wszystkich”. Wolność i rozwój ściśle są ze sobą związane. Rozwój nie jest możliwy w warunkach zniewolenia. Ludzie

lęk, niezdecydowanie, a w gruncie rzeczy przez tchórzostwo.” Pamiętajmy, że „to wszystko, co w danym momencie historycznym może i powinno być urzeczywistniane poprzez solidarny wysiłek wszystkich i dzięki łasce Bożej, aby życie ludzkie uczynić «bardziej ludzkim», nawet jeśli niedoskonałe i tymczasowe, nie przepadnie ani nie będzie daremne.”

„Rozwój tylko ekonomiczny, który nie obejmuje wymiarów kulturowych, transcendentnych i religijnych człowieka i społeczeństwa, nie może wyzwolić człowieka, wprost przeciwnie, prowadzi do większego jeszcze zniewolenia.”

Jan Paweł II czyni przy tym istotne zastrzeżenie dotyczące niebezpieczeństwa odejścia od społecznego nauczania Kościoła. W drugiej połowie XX wieku wśród części duchowieństwa łacyn amerykańskiego popularna była tzw. teologia wyzwolenia, próbująca łączyć nauczanie Kościoła z materializmem marksistowskim. Jako pierwszą i podstawową zasadę działania przyjęła ona dążenie do zaspakajania potrzeb ekonomicznych. Tymczasem „rozwój tylko ekonomiczny nie może wyzwolić człowieka, wprost przeciwnie, prowadzi do

nictwo, poprzez swój wkład w decyzje ekonomiczne i polityczne i własne zaangażowanie w programy narodowe i międzynarodowe - zastosowali środki, do jakich pobudza solidarność i miłość preferencyjna ubogich.”

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI?

BŁOGOSŁAWIONY KS. JÓZEF KUT

Był kapłanem oddanym parafianom. Mimo groźby aresztowania przez Niemców, nie porzucił ich. Dotrzymał złożonych ślubów i nie wyparł się Chrystusa w godzinie próby. Oddał życie za to, że pozostał Mu wierny.

Przyszedł na świat 21 stycznia 1905 roku we wsi Sławin w zaborze pruskim. Został ochrzczony dzień później w kościele parafialnym w Gostyczynie. Jego rodzice Józef i Marianna z domu Piaskowska mieli pięcioro dzieci. Józef maturę zdał w 1924 roku w Gimnazjum Męskim w Ostrowie Wielkopolskim. Ciekawostką jest fakt, że w tej szkole uczyło się jeszcze trzech innych, później błogosławionych kapłanów: Jan Nepomucen Chrzan, Władysław Mączkowski i Aleksy Sobaszek. Ks. Lech Ziemiński prefekt gimnazjalny wspominał, że Józef Kut „był uczniem o jak najlepszych obyczajach, o charakterze stałym, jak i wzorowym sodalisem [członkiem Sodalicji Mariańskiej]”.

Józef Kut po maturze rozpoczął naukę w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Poznaniu i Prymasowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gnieźnie. Święcenia kapłańskie otrzymał 16 czerwca 1929 roku w katedrze pw. świętych Apostołów Piotra i Pawła na Ostrowiu Tumskim w Poznaniu z rąk biskupa Walentego Dymka. Posługę kapłańską rozpoczął 1 lipca 1929 roku w parafii pw. św. Floriana w Chodzieży. W latach 1930-1936 był wikariuszem w parafii pw. św. Marcina w Poznaniu.

W 1936 roku został proboszczem parafii pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Gościeszynie, gdzie zamieszkali jego rodzice oraz najmłodsze rodzeństwo (m. in. siostra Pelagia, która po zakończeniu II wojny światowej wstąpiła do Zgromadzenia Córek Matki Bożej Bolesnej). Ks. Józef nie tylko niósł posługę duchową, ale wspo-

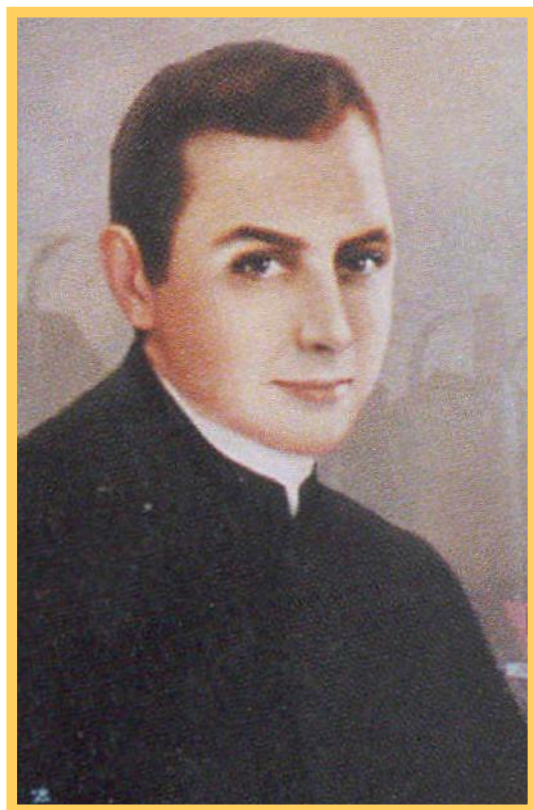
mał materialnie potrzebujących.

Prowadził Katolickie Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej i Żeńskiej, działał w Polskim Towarzystwie Gimnastycznym „Sokół”, prowadził chór kościelny.

Po wybuchu II wojny światowej Gościeszyn znalazł się pod okupacją niemiecką jako część tzw. Kraju Warty i został przyłączony bezpośrednio do III Rzeszy. Ks. Józef pozostał na parafii, mimo że władze polskie wydały rozkaz ewakuacji wsi. Niemcy rozpoczęli realizację polityki „Ohne Gott, ohne Religion, ohne Priester und Sakramenten” (Bez Boga, bez religii, bez kapłana i sakramentu). Budynek plebanii w Gościeszynie został zniszczony w czasie napadu niemieckich kolonistów z pobliskiej wsi Tarnowa (m. in. wyłamano okna, dokonano rewizji osobistej obecnych, ks. Józefowi przyłożono bagnet do szyi i kazano wyjść z domu). Potem obrzucano budynek kamieniami.

Ks. Józef prowadził mimo to normalne działania duszpasterskie do jesieni 1940 roku, kiedy to nastąpiła czwarta fala aresztowań polskich duchownych. Kiedy aresztowano okolicznych kapłanów, mógł tego uniknąć, ukryć się, ale odmówił: „Jeśli mam cierpieć razem z Chrystusem, to będę cierpieł. Pójdę za Nim”. 6 października 1941 roku został aresztowany przez gestapo, przewieziono go do Fortu VII w Poznaniu - czyli niemieckiego KL Posen. 30 października ks. Kuta trafił do KL Dachau w Bawarii, gdzie otrzymał obozowy numer 28074.

Jak wszyscy polscy kapłani więzieni w Dachau odmówił podpisania niemieckiej listy narodowościowej. Był szykanowany i bity. Mimo to zachował pogodę ducha i spokój. Pracował w tzw. komandzie śniegowym, gdzie bez odpowiedniego ciepłego ubrania

i butów odsiedział obóz. Zachorował, a jego ciało pokryły wrzody. Po krótkim pobycie w „szpitalu” obozowym otrzymał pracę na plantacjach. W połowie roku 1942 ks. Józef opadł z sił i zaczął niedomagać, był wygłodzony. Wtedy jego rodzina podjęła rozpaczliwą próbę uwolnienia go z obozu, próbowała go namówić na przyjęcie warunków gestapo - podpisania niemieckiej listy narodowościowej oraz porzucenia kapłaństwa. Kapłan w jednym z ostatnich listów do rodziny stanowczo odrzucił tę propozycję. Zmarł 18 września 1942 roku (w księdze więźniów KL Dachau odnotowano, że zmarł 19 września). Jego ciało spalono w obozowym krematorium. W opinii współwięźniów do końca zachował pogodę ducha i godność kapłana.

Ks. Józef Kut został beatyfikowany przez papieża św. Jana Pawła II w Warszawie w dniu 10 czerwca 1999 roku w gronie 108 męczenników II wojny światowej. Jest patronem Wielkopolski, a jego wspomnienie przypada na 18 września.

źródło: <http://www.swzygmunt.knc.pl/SAINTS/HTMs/0918b1JOZEF-KUTmartyr01.htm>

Joanna Matkowska

Z ŻYCIA PARAFII

PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA

w parafii

W minioną sobotę – 12 maja w naszej parafialnej wspólnotce do Pierwszej Komunii świętej przystąpiło 192 dzieci z klas trzecich Szkoły Podstawowej nr 82 im. Jana Pawła II oraz dwoje dzieci z innych szkół, zamieszkujących na terenie parafii.

Uroczystość odbyła się w 2 grupach – o godz. 10.00 i 12.00 pod przewodnictwem księdza proboszcza. Dzieci zostały przygotowane przez dwoje katechetów – ks. Rafała Łaskawskiego i panią Annę Przybyłą. We Mszach świętych uczestniczyła dyrekcja, wychowawcy i nauczyciele klas oraz rodzice i licznie zaproszeni goście.

Świątynia była pięknie udekorowana przez panią Ewę naszą florystkę i wysprzątana przez rodziców, którzy do północy solidnie pracowali.

Śpiew podczas uroczystości prowadziła pani organistka z chórem.

Ks. Rafał

Z ŻYCIA PARAFII

PROCESJA FATIMSKA

W NASZEJ PARAFII

W 101- rocznicę objawień Matki Bożej w Fatimie, tj. 13 maja br. odbyła się w naszej wspólnocie parafialnej procesja fatimska.

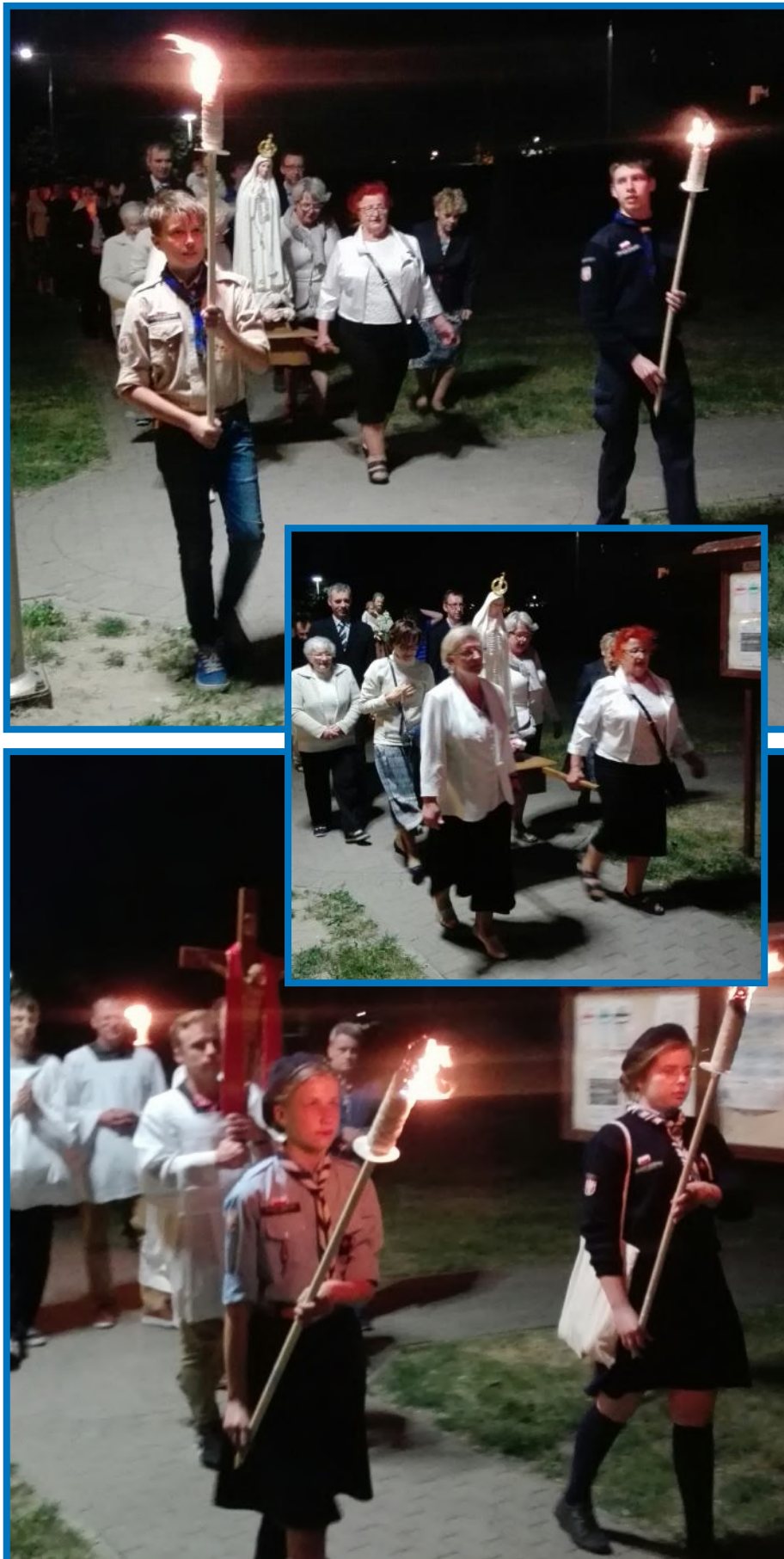
Ta data jest również rocznicą zamachu na świętego Jana Pawła II, który był głęboko oddany Matce Bożej z Fatimy. Świadczy o tym fakt, iż sam Ojciec Święty umieścił pocisk w Koronie Matki Bożej Fatimskiej, wdzięczny za ocalenie Jego życia. Uważał, że to dzięki Maryi kula przesliznęła się kilka milimetrów obok głównej aorty, dzięki czemu nie zginął na miejscu.

Po Mszy o godzinie 20 wyszliśmy z procesją na ulicę naszego osiedla. Na czele procesji był krzyż, następnie wspólnota Kręgów Żywego Różańca niosła figurę Matki Bożej Fatimskiej i różaniec procesyjny, a zaraz za nią wspólnota Ojców niosła figurę świętego Józefa. Przy krzyżu i figurach asystowali nasi parafialni Skauci Europy z płonącymi pochodniami w rękach.

Całą zebraną wspólnotą odmówiliśmy chwalebny część Różańca świętego, z rozważaniami prowadzonymi przez poszczególne, wcześniej wybrane, osoby. Każda tajemnica Różańcowa była zakończona śpiewem 'Ave Maria'.

Pięknym doświadczeniem było publiczne odmówienie Różańca we wspólnocie, przez co pragnęliśmy zaświadczyć o swojej miłości do Najcudowniejszej Matki, powierzając jej troski i grzechy tego świata.

Deus Caritas est.

MAŁE CO NIECO

SZPARAGI Z HISZPAŃSKĄ SZYNKĄ SERRANO I DIPEM JOGURTOWYM

Maj to miesiąc szparagów. To jedno z tych sezonowych warzyw, na które czeka się cały rok i którym można delektować się tylko przez kilka tygodni. Najlepsze są właśnie teraz. Młode szybko się gotują i nie są jeszcze łykowane. Dziś proponuję zatem szparagi zawinięte w hiszpańską szynkę serrano z dodatkiem lekkiego aromatycznego dipu jogurtowego.

Składniki: 2 pęczki białych szparagów, szynka serrano (tyle plasterków, ile sztuk szparagów), 150 g sera parmezan, sól, 1 łyżka cukru, 1 łyżka oliwy

Dip jogurtowy: 300 g jogurtu naturalnego, 2 łyżki majonezu, 2 ząbki czosnku, 1 łyżeczka cząbrku, 2 łyżki posiekanego szczypiorku, sól, pieprz

Szparagi ugotować w osolonej wodzie z dodatkiem łyżki cukru do miękkości, ale tak, aby się nie rozpadły. Gdy nieco przestygną, owinąć każdy plasterkiem szynki serrano (może być także szynka parmeńska lub szwarwaldzka). Szparagi przełożyć do wysmarowanej oliwą brytfanny lub naczynia żaroodpornego i posypać tartym parmezanem. Zapiekać w piekarniku rozgrzanym do temp. 180° C, aż wierzch się zarumieni.

Podawać z dipem jogurtowym: jogurt połączyć z majonezem, dodać czosnek przeciśnięty przez praskę i posiekany szczypiorek, następnie doprawić solą, pieprzem i cząbrem i wszystko razem wymieszać.

I.Z

Więcej przepisów znajdą Państwo na moim blogu kulinarnym: www.pocztowkizkuchni.blogspot.com

DO ZOBACZENIA, DO USŁYSZENIA

20 maja, godz. 12.00, sala koncertowa Art.Bem, wstęp wolny (obowiązują zapisy)

Warsztaty taneczne z Warszawską Orkiestrą Sentymentalną

20 maja, godz. 19.00, sala koncertowa Art.Bem, bilety 20 zł (ulgowe 15 zł)

Koncert Warszawskiej Orkiestry Sentymentalnej i laureatów XXI Festiwalu Folkowego Polskiego Radia „Nowa tradycja”

27 maja, godz. 11.00, Szkoła Podstawowa nr 82, wstęp wolny

Wernisaż prac plastycznych dzieci z Bemowskiego Centrum Kultury

27 maja, godz. 11.30, sala koncertowa Art.Bem, bilety 12 zł

„Franek Włóczęga i Legend Księga” - teatralny poranek bajkowy

INTENCJE MSZALNE

21. 05 – poniedziałek:

7.00: o Boże błog. i łaski dla Izy i Marcina
 7.00: śp. Wieńczysława – 25 r.śm. i Władysław Wolff
 7.30: śp. Jan Jurczyk – 20 greg.
 7.30: śp. Jerzy, Dominik, Marian, Janina, Borys, Marianna, krewnych,
 znajomych i dusze w czyśćcu cierpiące
 18.00: śp. Janina Chłopik – 21 greg.

22. 05 – wtorek:

7.00: śp. Janina Chłopik – 22 greg.
 7.00: śp. Helena Twardziak z okazji imienin
 7.30: dziękczynna w 8 r. ślubu Urszuli i Kamila z prośbą
 o błog. Boże dla nich i całej rodziny
 7.30: śp. Florian, Genowefa, Oswald i Maria Szpak, Edward Derecki,
 Jan i Genowefa Szpak
 18.00: zbiorowa do św. Rity:
 śp. Jan Jurczyk – 21 greg.

23. 05 – środa:

7.00: za dusze czyścicowe
 7.30: śp. Janina Chłopik – 23 greg.
 7.30: śp. Marianna Witkowska
 7.30: o błog. Boże, zdrowie i potrzebne łaski dla Piotra i jego rodziny
 18.00: zbiorowa do Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. ojca Pio:

24. 05 – czwartek:

7.00: śp. Janina Chłopik – 24 greg.
 7.00: o pełne wypełnienie woli Bożej w swoim życiu przez Maksymiliana
 7.30: o błog. Boże i potrzebne łaski dla Anny w 38 r. urodzin i jej rodziny
 7.30: śp. Jan Jurczyk – 23 greg.
 18.00: o błog. Boże dla Agnieszki i Marcina Chmielewskich w 4 r. ślubu

25. 05 – piątek:

7.00: śp. Helena Grajek
 7.00: o pełne wypełnienie woli Bożej w swoim życiu przez Maksymiliana
 7.30: śp. Janina Chłopik – 25 greg.
 7.30: o łaskę wiary, nadziei i miłości dla Barbary, Jacka i Magdy
 18.00: śp. Jan Jurczyk – 24 greg.

26. 05 – sobota:

7.00: śp. Janina Chłopik – 26 greg.
 7.00: śp. Roman Domański i c.r. Domańskich
 7.30: śp. Elżbieta Łachacka i Maria Gryz
 7.30: śp. Jan Jurczyk – 25 greg.
 17.00: ślub: Ewa i Łukasz
 18.00: śp. Urszula Kosiek z okazji Dnia Matki od córki Justyny

27. 05 – niedziela:

7.00: śp. Jan Jurczyk – 26 greg.
 8.30: śp. Wanda i Edward Pałaszewscy, Maria i Wojciech Byra
 10.00:
 11.30: o błog. Boże i potrzebne łaski dla Zosi i Asi z okazji imienin
 13.00: za Parafian
 16.00: śp. Waldemar – 1 r.śm. i c.r. Szczeszek
 18.00: śp. Janina Chłopik – 27 greg.
 20.00: śp. Julianna Godzik

GRUPY I WSPÓLNOTY PARAFIALNE

Krąg biblijny dla dorosłych

pn. po Mszy św. o 18.00 - ks. Rafał Łaskawski

Koło Żywego Różańca

I niedz. miesiąca, godz. 16.00 - ks. proboszcz

Kręgi Domowego Kościoła

- spotkania formacyjne dla rodzin

ks. Konrad i ks. Rafał

Grupa modlitewna o. Pio

II wt. miesiąca godz. 19.00

Parafialny zespół Caritas

spotkania: I pn. miesiąca po Mszy św. o 18.00

dyżury Caritas:

wt. 16.30-18.00

czw. 10.00-11.30

prezes – Barbara Tywonek

opiekun – ks. Konrad

Nr konta: 54 1240 2034 1111 0010 1985 5843

Grupa studencka

czw. godz. 20.00 – ks. Konrad

Schola studencka

niedz, godz. 18.00 - ks. Konrad Zawłocki

Ministranci i lektorzy

wt. godz. 19.00 - ks. Rafał Łaskawski

Skauci Europy

(Stowarzyszenie Harcerstwa Katolickiego „Zawisza”)

dziewczynki 8 -12 lat: Julia Cendrowska

tel. 500 025 099; jucen@tlen.pl

dziewczynki 12 -16 lat: Kasia Stachowska

tel. 669 230 300; ruda.kasia21@gmail.com

chłopcy 8 -12 lat: Andrzej Filipek

tel. 531 135 576; andrzejfilipek1996@gmail.com

chłopcy 12 – 16 lat: Paweł Dąbrowski tel. 737 461 218:

dabrowski.pawel.97@gmail.com

Scholka dziecięca

Joanna Kielczewska-Włodarczyk,

j.kielczewska@onet.eu

„Przyjaciele Oblubieńca”

środa godz. 19.00 - ks. Konrad

Wspólnota Ojców p.w. św. Józefa

I poniedziałek miesiąca godz. 19.30 - ks. Konrad

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII

NIEDZIELE

7.00, 8.30, 10.00

11.30 (z udziałem dzieci)

13.00, 16.00, 18.00

20.00 (studenci)

DNI POWSZEDNIE

7.00, 7.30, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

piątek po Mszy św. wieczornej do godz. 21.00

niedziela – po Mszy św. o 20.00

KANCELARIA

poniedziałek – piątek: 16.00-17.30,

tel. 226641099; fax 226652626

dyżury:

ks. proboszcz: poniedziałek

ks. Rafał: wtorek i piątek

ks. Konrad: środa i czwartek

ks. JAN POPIEL – proboszcz, tel. 226651971,

xjan@poczta.fm

ks. Rafał Łaskawski – wikariusz, tel. 226665263

ks. Konrad Zawłocki – wikariusz, tel. 226665264

ks. Grzegorz Mencil – rezydent, tel. 226665265

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Zesłanie Ducha Świętego to pamiątka narodzin wspólnoty Kościoła. Apostołowie, umocnieni mocą z wysoka, wyszli z Wieczernika, aby dawać świadectwo o zmarłym wstąpił Zbawicielu. Ich misja wciąż trwa i jest kontynuowana w Kościele.

2. Dzisiaj kończy się liturgiczny okres wielkanocny. Przypominamy też, że dzisiejsza uroczystość kończy też czas spowiedzi wielkanocnej. Zachęcamy tych, którzy z różnych powodów w tym czasie jeszcze nie wypełnili trzeciego przykazania kościelnego, aby skorzystali z zaproszenia i przygotowani przez sakrament pokuty zjednoczyli się z Chrystusem w Eucharystii.

3. Zachęcamy także, aby radosny obchód dzisiejszej uroczystości rozszerzyć na jutro. Dnia 21 maja czcimy Maryję jako Matkę Kościoła

4. W czwartek przypada obchodzone od 5 lat w Polsce Święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana

5. Dziś kolejne Rodzinne Świętowanie Niedzieli. Rozpocznijmy je Mszą Św. o godzinie 11:30, a po niej zapraszamy do sali nad kaplicą na spotkanie o tytule: „Matka, która wszystko rozumie...”. Poświęcimy je Matce - tej ziemskiej i tej Niebiańskiej. Nie zabraknie oczywiście słodkiego poczęstunku, kawy i herbaty. Dla dzieci przewidziane są również gry planszowe i inne zabawy. Spotkanie jest

otwarte dla wszystkich, którzy chcą z innymi rodzinami i w dobrej atmosferze spędzić niedzielny czas. Zapraszamy!

6. W sobotę 26 maja o godz. 10.00 w Archikatedrze Warszawskiej nasz parafianin diakon Paweł Chilczuk przyjmie święcenia kapłańskie. A w następną niedzielę 27 maja o godz. 13.00 w naszym kościele odprawi swoją pierwszą Mszę św. tzw. Mszę prymicyjną Serdecznie na te uroczystości zapraszamy naszych Parafian i polecamy dk Pawła Waszej pamięci modlitewnej.

7. W sobotę zapraszamy wszystkich do modlitwy w Dniu Matki. Żyjącym mamom chcemy wypraszać obfitość Bożych łask, a zmarłym radość wieczną.

8. W przyszłą niedzielę przypada Uroczystość Trójcy Przenajświętszej.

9. Codziennie gromadzimy się na nabożeństwach majowych w kościele po Mszy św. o godz. 18.00.

10. Za tydzień ofiary składane na tacę będą przeznaczone na budowę nowego kościoła.

11. Gościmy dziś w naszej parafii siostry Franciszkańki Służebnice Krzyża z Lasek.

12. W kruchcie kościoła jest wyłożona prasa katolicka. Przed kościołem ministranci rozprawdają kolejny numer parafialnego tygodnika „Skala”.

PRZEZ SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO DO WSPÓLNOTY KOŚCIOŁA ZOSTAŁY PRZYJĘTE DZIECI:

Olaf Tynda, Miron Karol Kędzior

ZAPOWIEDZI:

Dominic Sebastian Sowiński – kawaler i **Marlena Piękowska** – panna, oboje z par. tutejszej

Michał Łapiński – kawaler i **Barbara Agnieszka Serocka** – panna, oboje z par. tutejszej

Krzysztof Czajka – kawaler i **Joanna Rembowska** – panna, oboje z par. tutejszej

Konrad Gola – kawaler i **Wioletta Anna Wocial** – panna, oboje z par. tutejszej

Dominik Pietrzak – kawaler i **Monika Chlebańska** – panna, oboje z par. tutejszej

Grzegorz Ryszard Kantorek – kawaler z par. św. Augustyna w Warszawie i **Martyna Elżbieta Wojcieszek** – panna z par. tutejszej

Marcin Jakubczak – kawaler z par. Matki Bożej Królowej Polskich Męczenników w Warszawie i **Małgorzata Kalińska** – panna z par. tutejszej

Daniel Marek Lis – kawaler i **Magdalena Ewa Mucha** – panna, oboje z par. tutejszej

Maciej Jan Różański – kawaler i **Monika Viktoria Sobieraj** – panna, oboje z par. tutejszej

Kamil Zbigniew Langner – kawaler z par. Matki Bożej Loretańskiej w Warszawie i **Agnieszka Mrówka** – panna z par. tutejszej

Marcin Jan Brzozowski – kawaler i **Julia Maria Wasilewska** – panna, oboje z par. tutejszej

Paweł Artur Rosołek – kawaler i **Magdalena Maria Łączyńska** – panna, oboje z par. tutejszej

Mateusz Kozłowski – kawaler z par. św. Franciszka z Asyżu w Izabelinie i **Karolina Anna Kaczmarek** – panna z par. tutejszej

PISMO REDAGUJE ZESPÓŁ Z PARAFII ŚW. ŁUKASZA EWANGELISTY POD OPIEKĄ KS. KONRADA ZAWŁOCKIEGO
Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach.

Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.

oprawa graficzna i skład - Jacek Owczarz

adres redakcji: redakcja@swlukasz.waw.pl